

IVAN BODROŽIĆ

**TRAGOVIMA DUHOVNOSTI
SV. JERONIMA**

Split, 2023.

SADRŽAJ

Predgovor	7
Ponosan na kršćansko podrijetlo	11
Na putu svetosti	13
O ulozi majčinstva	15
Od grješnika do svetca	17
Postom do krjeposti	19
Otajstvo Kristova predanja	21
Odgojitelj svećenika	23
Poučljiv Kristu	25
Znanje kao oružje	27
Sinovi po Duhu Svetom	29
Život na slavu Presvetoga Trojstva	31
Iskren u prijateljstvu	33
Kršćanski porod djece	35
Kršćanski odgoj	37
Promotor dosljednoga kršćanskoga života	39
Bratska opomena	41
Pohvale časnoj starosti	43
Spreman na pomirenje	45

Njegovatelj poniznosti	47
U bijegu od svijeta	49
Blažena smrt	51
Duhovno svetkovanje blagdana	53
Putokaz u tuzi	55
O životu u skrovitosti	57
O evanđeoskoj slobodi	59
Između brbljanja i teološkoga rada	61
U potrazi za blagom	63
Boriti se za uzdržljivost a ne za novac	65
Učitelj poniznosti	67
Tješitelj udovica	69
Pedagogija svetopisamskih knjiga	71
Smrt kao usnuće	73
Tješitelj u životnim kušnjama	75
Blagoslovljeni nebeskim blagoslovima	77
Bibliografija	79
Bilješka o piscu	80

Predgovor

Sveti Jeronim je jedan od velikih svetih otaca Zapada, te je ujedno i jedan od najupečatljivijih osobnosti cijelog patrističkog razdoblja. Riječ je o čovjeku koji je bio visoko obrazovan prema svim standardima antičkog svijeta u kojemu je živio, ali isto tako i odgojen u istinama katoličke vjere. Zato mu klasično obrazovanje mu nije bilo dovoljno samo u sebi, već je, gladan i žedan istinskoga znanja, nadišao sve potrebne razine i prikupio zavidno znanje koje je stavio u službu tumačenja Božje riječi. Tako je stekao naslov *vir trilinguis* jer se je aktivno služio s nekoliko jezika (latinski, grčki, hebrejski), što je malo kome pošlo od ruke u ono doba.

No Jeronim nije bio izniman samo po svome znanju, već je bio osobito poznat po svojoj duhovnosti. Bio je toliko profinjen da je mogao biti tajnik pape Damaza, ali s druge strane toliko je bio usmjeren prema 'krutom' životu da je mogao živjeti u pustinji koja je pokazivala i svoje okrutno lice. No Jeronim je kao izdržljivi Dalmatinac bio spreman i na borbu sa svim nedaćama, pa tako i s pustinjskim i asketskim životom u kojem je ustrajao sve do smrti. Izuzetna izobrazba i snažno duhovno iskustvo bili su njegovo oruđe u komunikaciji s drugim ljudima u kojoj je pokazivao ne samo raskoš svoga znanja, već i svo-

je vjernosti evanđelju i kršćanskim vrednotama. Doista, on nije svoje znanje skupljao samo iz profanih izvora, niti je bilo tek teorijsko znanje o apstraktnim pojmovima. I nije posjedovao samo tehničko znanje o zemaljskim dimenzijama života, već je njegovo znanje u prvom redu bilo poznavanje svetopisamske mudrosti, to jest znanje koje izvire iz Božjih pouka i njegove objave. Štoviše, ono je bilo u službi spasenja, jer je Jeronim tako upotrijebio svoje znanje da dođe do još uzvišenije spoznaje Boga. A to što je primio, nije samo ljubomorno čuvao za sebe, već je nudio u drugima svjedočeći vjeru. Zato mu je cilj bio ne samo biti učen, već i druge poučiti božanskom zvanju. Čovjek tako velikog iskustva bio je izvrstan duhovnik mnogima koji su od njega tražili savjet. A među onima koji su tražili savjet bilo je ljudi iz različitih slojeva, od mladih do starih, od djevice do oženjenih, od ljudi u crkvenim službama do onih na državnim položajima. Jeronim je za svakoga imalo prikladnu riječ zato što je uvijek u srcu i na usnama imao evanđeosku riječ, pa i onda kada je bila britka poput mača. Nauk koji je on iznosio nije bio njegov privatni nauk, već je bila riječ o prenošenju povjerenih objavljenih istina i autentičnog duhovnog iskustva.

Imajući u vidu osebnost Jeronimove osobnost, cilj je bio u svakoj od ovih crtica ostaviti njemu prostora da

rječito progovori nama kao njegovim trenutnim sugovornicima, premda ne živimo u njegovo vrijeme. A da bi se to postiglo bilo je logično poslužiti se njegovim tekstovima kako bi se iz njih jasno vidjelo što on misli o pojedinom predmetu, te otkriti koji su njegovi stavovi i duhovna rješenja. Zato su i tekstovi tako napisani da ih se tek minimalno stavilo u kontekst vremena i ondašnjeg ambijenta, a sve drugo se prepusti snazi Jeronimova teksta. Eventualno za pojedine tekstove je bilo potrebno istaknuti društvenu ili teološku problematiku u njihovoj pozadini, a ostalo se dalje ostavlja čitateljima da izvuku iz njegovih riječi, te dodatno produbljuju razmatrajući navedene tekstove. Stoga u jeronimovskim crticama koje su pred nama imamo prigodu osjetiti Jeronimovu dušu i dubinu mudrosti kojom se služio. A to je bio i smisao: dopustiti Jeronimu da on progovori svojim tekstovima i nama danas, u vremenu u kojemu živimo, jer riječi sveca su neprolazne. Bez obzira što je vremenski razmak između njega i nas velik, ipak nam sveci uvijek imaju što reći, pogotovo veliki sveci poput svetog Jeronima. Premda su tek ovo samo isječci iz riznice njegovih djela ipak se iz njih može jasno zaključiti o kojoj je duhovnoj veličini riječ. Vjerujem da će ove Jeronimove crtice biti na obogaćenje čitateljima i da ih je dobro imati na jednome mjestu. Nadamo se isto tako da će biti na duhovnu

korist i na blagoslov svima kojima dođu pod ruku. Iskreno zahvaljujemo katoličkom tjedniku *Glasa koncila* koji je ove crtice objavljivao u Jeronimovoj godini, a meni ih je ustupio da ih objavim u zasebnoj publikaciji.

Autor